

Kratkočasno z nevsiljivo didaktiko

PETER RAK

Aleš Šteger: Kurent

režija Saša Jovanovič in Peter Srpčič

koprodukcija Lutkovnega gledališča Maribor in MG Ptuj

premiera 15. 9. 2011

Kurent je v zadnjih dveh desetletjih postal tako razširjen simbol, da je njegovo mitološko ozadje že skoraj nerazpoznavno. Prelevil se je ne samo v zaščitni karnevalski znak in atribut Ptuja in pokrajine, temveč pogosto tudi v komercialno figuro, prisotno na najrazličnejših manifestacijah, pri čemer njegova avtentičnost vse bolj izgublja svoje karakteristike. Aleš Šteger ga je v svoji dramski predlogi postavil v novo/staro vlogo iskalca/preganjalca zime, poleg tega mu je namenil še vlogo ozaveševalca družbenih, predvsem ekoloških vprašanj.

Dovolj zanimivo izhodišče, vendar izpeljano nekoliko okorno, alogičnost posameznih elementov zgodbe je sicer simpatična, vendar lahko mlade gledalce nekoliko zmede, kljub temu pa pripovedna nit zahvaljujoč songom ter predvsem celotni domiselni in dovršeni vizualno-glasbeni podobi teče dovolj gladko. Za to ima največ zasluga avtor lutk Gregor Lorenci, ki je napravil mojstrsko delo. Njegov razpon sega od groteskno-komičnih likov, ki so vse prej kot enostavni za

manevriranje, pa do poetičnih figur, še zlasti domiselni in zabaven je njegov kurent, nekakšna sinteza tradicionalne in živalske podobe. Sijajno jo oživi igralec Miha Bezeljak, saj obvlada tako verbalno kot situacijsko komiko, z njegovo radoživostjo, pa tudi naivno zvedavostjo se zlahka identificira ciljno občinstvo, ki mu je predstava namenjena.

Enako velja za ostale protagoniste, Danilo Trstenjak je, kot ponavadi, izvrsten, Aja Kobe ter predvsem Elena Volpi sta odlični tudi v interpretaciji songov, pa tudi sicer glasba, delo Branka Rožmana, funkcionira kot vitalni del predstave, saj uravnava ritem in stopnjuje sugestivnost. Prav tako so odlično opravili nalogo scenografka Tina Dobrajc, kostumografka Stanka Vauda Benčević in oblikovalec svetlobe Jason M. Smith, celotno vizualno podobo pa učinkovito zaokrožujejo animirani videospoti Mita Gegiča, ki narativno dopolnjujejo pripoved in razširjajo krog percepcije izven odra.

Kurent je realizacija dveh režiserjev, takšen princip se očitno obnese. Verjetno se je Saša Jovanovič posvetil predvsem lutkovnemu delu predstave, Peter Srpčič pa igranemu, kot tandem sta bila, kot kaže, uigrana, saj se zdi predstava povsem homogena, kratkočasna, vendar z nekaterimi resnobnimi poudarki, ter zgolj nevsiljivo didaktična. Morda se motim, toda zdi se, da je bila priprava predstave čisti užitek, kar zagotavlja, da lahko nato uživajo tudi manjši in nekoliko večji gledalci.

ELENA VOLPI KOT RIBICA FOTO ARHIV LGM